

er et endnu, og det er ikke det mindst væsentlige, nemlig det, at foruden Tilskud til Ribe-Diget, 1,065,000 Kr., ydede Staten et Beløb i Form af Laan paa 675,000 Kr. til 4 pCt. Rente til Lodsejerne. Det var en Begunstigelse, som i høj Grad berettiger os oppe ved Limfjorden til at faa Halvdelen af Udgifterne som Tilskud.

I øvrigt vil jeg sige i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, at jeg ganske rigtigt i Gaar nævnede, at Begrundelsen for, at man her kun giver en Trediedel som Tilskud, er, at der ikke indvindes noget Areal til Staten. Men hvis disse Lodsejere var kommet i Fjor, vilde de sandsynligvis have faaet Halvdelen til hele Diget. (*Ministeren for offentlige Arbejder*: Neppe!) Ja, det mener nu jeg, man kan regne med. Naar Staten gav 115,000 Kr. som Halvdelen af Tilskuddet til det store Dige, vilde disse Lodsejere, hvis de var kommet i rette Tid, ogsaa have faaet Halvdelen af Tilskuddet til det andet Dige. De maa altsaa bøde for, at de er kommet bagefter. Forholdet er yderligere, at hele Digeanlægget sandsynligvis vil blive bortliciteret samtidig og udført samlet under Statens Kontrol, hvad der ogsaa er naturligt, men Følgen deraf vil blive, at der vil blive to Digelag, et stort og et lille, et stort, der faar Halvdelen som Tilskud, og et lille, der faar en Trediedel, og det, der faar Halvdelen af Anlægssummen som Tilskud, bliver naturligvis et Digelag for sig, for det vil selvfølgelig ikke gaa med til et Digelag, som ikke faar mere end en Trediedel som Tilskud. Det er her, Skævheden ligger.

Men jeg ser nok, at der ikke er noget at gøre ved Forholdet, som det nu ligger. Jeg vil derfor atter takke for Bevillingen, som den her er foreslaaet, og skal naturligvis saa indtrængende som muligt anbefale Lodsejerne at tilvejebringe det Beløb, der kræves, de 17,000 Kr. Om de er i Stand til det, vil Fremtiden vise.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg skal kun til det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) sige, at der vil ganske vist blive noget skævt i det Forhold, som det ærede Medlem nævnede, at nogle af Lodsejerne faar deres Dige udført med Tilskud af Halvdelen, medens andre faar det udført med et Tilskud af en Trediedel, men ud fra den Samfundsfølelse og Sans for det almene, hvormed Statsbidraget ydes, vilde det forekomme mig naturligt, om de Grund-

ejere, der nu tilsammen skal lave dette lange Dige, sagde til hinanden: Dette er et fælles Anliggende, som vi udfører for fælles Regning; vi faar saa og saa mange Penge i det hele fra Staten, dem trækker vi fra, og Resten deler vi, som vi ellers havde tænkt det. Saa falder den Skævhed bort, som det ærede Medlem paa-pegede, og det staar i de paagældende Grundejeres Haand at ordne dette Forhold saaledes.

C. Sørensen: Ja, hvis Menneskene var saa gode, som de burde være, vilde det nok kunne gaa, som den højtærede Minister ræsonnerer, men jeg tvivler desværre om, at det vil blive Tilfældet.

Ivar Berendsen: (Afbrydelse af *Ellinger*). Ja, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) maa undskylde mig, at jeg tager Ordet for at opholde Tinget nogle faa Minutter angaaende det Spørgsmaal, der har været saa stærkt debatteret i Gaar og i Dag, da jeg hører til det Mindretal i Udvalget, som ikke mener, at den Form, den højtærede Trafikminister har valgt til at skabe et særligt Honorar til Ekspeditionssekretærene ved Statsbanerne, er den rette Form.

Det er nu saa heldigt, at det fra alle Sider indrømmes, at Postvæsenets Ekspeditionssekretærer, som baade er i 18de Lønningsklasse og har et Ekspeditionssekretærhonorar, har faaet et Hestehoveds Forspring for Statsbanernes Fuldmægtige og Ekspeditionssekretærer, som ikke har et saadant Honorar, og det er saa heldigt, at alle ved, at ingen er uvil- lig til at hjælpe Jernbaneembedsmændene i disse Stillinger til at faa den Følelse af Tilsidesættelse, som er vakt hos dem, afhjulpet; Mindretallet har udtrykkeligt og paa Tryk erklæret dette. Men det eneste, som dette Mindretal i Lønningsudvalget ikke mener er muligt, nemlig at omgaa Loven af 1908, det er desværre den eneste Maade, Statsbanernes Administration lader til at ville lade sig nøje med. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en Stejlhed fra Statsbanernes Administrations Side, som har sat Lønningsudvalget og Finansudvalget i den ubehagelige Stilling at skulle dele sig paa et Principspørgsmaal i Stedet for, som vi alle havde ønsket, at være enige om at skabe det Tillæg, som vi er villige til at give, og som tiltrænges.

Forholdet er nemlig, at den Henvi- ning til den nye Postordningslov af 1916, som vi hele Tiden hører, er haltende. Der